

การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
A Operation of municipal Community Development of NongPhai Lom Capital
District Nakhon-Ratchasima Province

ศศิมาพร สร้อยกระโทก
รศ.บัญชา วิทยอนันต์

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่องนี้ เป็นบทความเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา โดยประชากรกลุ่มตัวอย่างประชาชนทุกหมู่ในเขตเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อมอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมาจำนวน 17,184 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของทาโรยามาเนซึ่งกำหนดให้มีระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 95% ความคลาดเคลื่อนเท่ากับ .05 (บุญชูศรีสะอาด, 2543) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 391 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2560 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ไคสแควร์ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.2 ตามลำดับ ระดับน้อยร้อยละ 12.5 สามารถอธิบายได้ว่า เทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อมมีการพัฒนาชุมชนอย่างตลอดโดยเฉพาะด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้จัดให้มีสถานที่สันทนาการเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและสุขภาพ และจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนและสนับสนุนการศึกษา เพื่อให้บุตรหลานได้รับการเรียนรู้สูงสุด

ผลการวิจัยนำไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ด้านโครงสร้างพื้นฐานควรมีการพัฒนาเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าและสว่างเพื่อให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน และควรมีการพัฒนาการป้องกันภัยและสาธารณภัย ควรตรวจเช็คอุปกรณ์สม่ำเสมอเมื่อเกิดเหตุจะได้พร้อมใช้งานได้ทันที ด้านการเมืองการปกครอง ควรมีการนำข้อเสนอแนะหรือข้อร้องเรียนต่างๆมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น และควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของเทศบาลเพิ่มมากขึ้น ด้านเศรษฐกิจ ควรให้ความรู้เกี่ยวกับบัญชีครัวเรือนมากขึ้น เช่น มีการจัดอบรมการให้ความรู้ตามชุมชน และควรมีโอกาสการรวมกลุ่มการประกอบอาชีพ เพื่อให้ประชาชนมีรายได้และสร้างความสามัคคีภายในชุมชน ด้านสังคมและวัฒนธรรม ควรมีการส่งเสริมสถาบันครอบครัวและการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง ประชาชนไม่ติดสารเสพติดและด้านสิ่งแวดล้อม ควรมีการขุดลอกท่อระบายน้ำในชุมชนเพราะเวลาที่ฝนตกจำได้ไม่เกิดปัญหาน้ำท่วมหรือน้ำไหลระบายไม่ทัน

คำสำคัญ : การดำเนินงาน การพัฒนา การดำเนินงานพัฒนาชุมชน
อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตวิทยาลัยนครราชสีมา

ABSTRACT

The article of Operation of the Community Development of Sub-District of NongPhai Lom, Mueangmunicipal District, Nakhon Ratchasima Province was purposed to 1) study of Operation of the Community Development of Sub-District of NongPhai Lom, Mueangmunicipal District, Nakhon Ratchasima Province, 2) Study the relationship factors of Operation of the Community Development of Sub-District of NongPhai Lom, Mueangmunicipal District, Nakhon Ratchasima Province, The 17,184 population were the the area of -District Municipality of NongPhai Lom, Mueang District, Nakhon Ratchasima Province The samplegroupFrom while areas selected by using The calculation formula of Taro Yamane that specified confidence level equal to 95%, error level equal to .05 (BoonchooSrisa-aad, 2000). The sample group of 391 samples was collected. The data were used. the inquiry form during 1 February 2016 until 31 March 2017, and the data were by included frequency, percentage, means, standard deviation, Chi-Square Analysis and Correlation Analysis of Pierson

The results at study found that Operation of the Community Development of the sample group in overall was in a medium levelmunicipal at accounted for 53.3 secondary waslevel was Hight at for 34.2 respectively. The level was accounted for 12.5 however the Sub-District Municipality of NongOhai Lom was developed the community all along especially the society and cultural was provided the recreation place for relax and health and the learning center was..... in community to supporting educational of the children for higher level of leaning.

The finding of research was led to the suggestion of the policy as follows the basic structure should be develop about electrics system and light according to the public's requirement 2) to develop and prevention and public hazard it should and should develop preventing for public hazard, should regularly check of the equipments for available immediately. For political should improve and solve by any suggestions or any complaints and should inform news about the municipality. For economic; should provide knowledge about household accounting such as providing knowledge in the community and should associate for occupation to earn income for the public and create harmony within the community. For society and cultural; should encourage about family and preventing drugs addiction in the community, try to make strength community without the drug addicted person and for environment; should dredge up the drainage ditches in community to prevent flood or runoff in rainy

Keywords: Operating, Development, Operating the Community

บทนำ

การวางแผนการพัฒนาประเทศให้เป็นที่ไปในทิศทางเดียวกันกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559 ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมและมุ่งให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาพร้อมทั้งการปรับเปลี่ยนการพัฒนาเป็นการบูรณาการแบบองค์รวมเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลเช่นเดียวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ฉบับที่ 9 และฉบับที่ 10 ที่น้อมนำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางปฏิบัติแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 ในการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจพลังงานและภูมิอากาศที่เป็นไปอย่างรวดเร็วภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพของประเทศในการปรับตัวให้กับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาคเพื่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 เป็นการสร้างความพร้อมด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคนการสร้างองค์ความรู้การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2555)

การจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินของไทยได้อาศัยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินพุทธศักราช 2534 และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมอีก 1 ฉบับคือพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 เป็นหลักโดยองค์การปกครองหรือรัฐบาลจะมีส่วนประกอบตามหลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินโดยทั่วไปอาจกล่าวได้ว่ารูปแบบการจัดระเบียบบริหารราชการของนานาประเทศในโลกนั้นมีหลักในการใช้อำนาจการปกครองที่คล้ายคลึงกันอยู่ 3 ประการคือ 1. หลักการรวมอำนาจ(การบริหารราชการส่วนกลาง) รัฐบาลในส่วนกลางเท่านั้นที่เป็นศูนย์รวมแห่งอำนาจของรัฐทั้งหลายทั้งปวงในการดำเนินกิจกรรมต่างๆของประเทศในทุกๆด้านที่กำหนดนโยบายต่างๆไม่ว่าจะเป็นนโยบายเศรษฐกิจสังคมและการเมืองรวมทั้งการตัดสินใจวินิจฉัยสั่งการ 2. หลักการแบ่งอำนาจ(การบริหารราชการส่วนภูมิภาค) ก็คือการที่รัฐบาลในส่วนกลางยินยอมมอบอำนาจบางส่วนให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายและเจ้าหน้าที่เหล่านั้นต้องฟังคำสั่งของรัฐบาลในส่วนกลางอยู่เสมอและจะต้องรายงานกิจการต่างๆให้รัฐบาลทราบอยู่เสมอเป็นตัวแทนของรัฐในการทำหน้าที่ในส่วนภูมิภาค (จังหวัดและอำเภอ) เป็นหูเป็นตาให้รัฐบาลดังนั้นการแบ่งอำนาจของรัฐบาลในส่วนกลางก็เพื่อต้องการให้ภารกิจของรัฐบาลในการให้บริการแก่ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วมีประสิทธิภาพและตรงตามความต้องการของประชาชนมากที่สุดและ 3. หลักการกระจายอำนาจ(การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น) จะมีลักษณะสำคัญคือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นนิติบุคคลแยกออกจากการบริหารส่วนกลางรัฐบาลในส่วนกลางเป็นผู้ยินยอมมอบอำนาจให้ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นเลือกผู้แทนของตนเข้าดำเนินการบริหารกิจการต่างๆของท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆซึ่งเจ้าหน้าที่หรือบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดหรือบางส่วนจะต้องเป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งจากราษฎรในท้องถิ่นนั้นๆมิใช่ได้รับการแต่งตั้งจากส่วนกลางเพื่อทำให้การตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากสภาพปัญหาต่างๆเทศบาลจึงต้องมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติเทศบาลซึ่งกฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือหน้าที่ที่กฎหมายบังคับให้กระทำและหน้าที่ที่เทศบาลอาจกระทำได้ซึ่งกฎหมายได้มอบอำนาจไว้ประกอบกับแนวความคิดในการกระจายอำนาจการปกครองในฐานะที่เทศบาลเป็นองค์กรท้องถิ่นจึงเร่งเห็นการพัฒนาท้องถิ่นโดยจะต้องมีการกำหนดนโยบายและการวางแผนที่ดีเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จได้จำเป็นต้องได้รับการประสานงานและการได้รับความร่วมมือจากประชาชนที่จะช่วยแบ่งเบาภาระอันหนักหน่วงของเทศบาลให้เบาบางลงโดยส่วนหนึ่งที่ทางเทศบาลเป็นผู้ดำเนินการให้และอีกส่วนหนึ่งเป็นหน้าที่ของประชาชนในชุมชนที่ควรจะต้องดำเนินการด้วยตนเองทั้งนี้ทั้งนั้นประชาชนในชุมชนจะต้องมีการผนึกกำลังรวมตัวกันเพื่อจะช่วยกันพัฒนาชุมชนของตนเองทั้งทางเศรษฐกิจสังคมให้เจริญเติบโตที่ดีขึ้นโดยการพัฒนาชุมชนมีความสำคัญต่อการพัฒนาเทศบาลดังกล่าวผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อมอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมาว่ามีรูปแบบในการพัฒนาชุมชนเป็นอย่างไร การดำเนินงานเป็นอย่างไรสอดคล้องกับแนวคิดงานพัฒนาชุมชนและเป้าหมายของการปกครองท้องถิ่นหรือไม่และมีตัวแปรสำคัญอะไรบ้างที่มีส่วนสัมพันธ์ต่อการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลและในฐานะที่เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการดำเนินงานและการบริหารงานถ้าจะดำเนินงานพัฒนาชุมชนรูปแบบการดำเนินงานควรจะเป็นอย่างไรเพื่อให้งานพัฒนาชุมชนมีประสิทธิภาพสูงสุดบรรลุตามเป้าหมายของการพัฒนาชุมชนและมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการปกครองท้องถิ่นอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของการปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา

กรอบแนวความคิดในการทำวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาผู้วิจัยได้นำแนวคิดของกู๊ดอินซ์ (Goodenough, 1963) มาประยุกต์ใช้ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2.ด้านการเมืองการปกครอง 3.ด้านเศรษฐกิจ 4.ด้านสังคมและวัฒนธรรม. 5.ด้านสิ่งแวดล้อม มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยมีตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล และมีตัวแปรตาม คือ การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างคือประชากรคือประชาชนทุกหมู่ในเขตเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อมอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมาจำนวน 17,184 คนซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2559 – มีนาคม พ.ศ. 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและดัดแปลงจากการ

ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลในส่วนดังกล่าวมาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ ส่วนที่ 2 การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาแล้วนำไปหาความตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเนื้อหา แล้วหาค่าเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วหาค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มีค่าความเชื่อมั่น 0.906จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและไคสแควร์

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.1 มีอายุตั้งแต่ 21-30ปี คิดเป็นร้อยละ 41.3 มีสถานภาพโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.7 ระดับการศึกษามัธยมศึกษา หรือเทียบเท่ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.6 อาชีพ ประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 62.2 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว มากที่สุด 4-6คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 โดยมีระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่ มากที่สุด 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.9
2. การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อมในภาพรวม อยู่ในระดับอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.3รองลงมาอยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 34.2 และระดับน้อยคิดเป็นร้อยละ 12.5การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อมรายด้านเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านสังคมวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.2ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.4ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 7.4 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนใหญ่ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 42.6ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 45.2 ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 12.2 ด้านสิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 37.2ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 59.9ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.8 ด้านการเมืองการปกครอง ส่วนใหญ่ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.5ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 47.2 ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 17.3 ด้านเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 30.6ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 58.4ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 11.0 (ดังตาราง 1)

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับของการดำเนินงานพัฒนาชุมชน (n = 392)

การดำเนินงานพัฒนาชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
การดำเนินงานพัฒนาชุมชนในภาพรวม		
ระดับมาก	134	34.2

ระดับปานกลาง	209	53.3
ระดับน้อย	49	12.5
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน		
ระดับมาก	167	42.6
ระดับปานกลาง	177	45.2
ระดับน้อย	48	12.2
ด้านการเมืองการปกครอง		
ระดับมาก	139	35.5
ระดับปานกลาง	185	47.2
ระดับน้อย	68	17.3

การดำเนินงานพัฒนาชุมชน	จำนวน	ร้อยละ
ด้านเศรษฐกิจ		
ระดับมาก	120	30.6
ระดับปานกลาง	229	58.4
ระดับน้อย	43	11.0
ด้านสังคมและวัฒนธรรม		
ระดับมาก	177	45.2
ระดับปานกลาง	186	47.4
ระดับน้อย	29	7.4
ด้านสิ่งแวดล้อม		
ระดับมาก	146	37.2
ระดับปานกลาง	235	59.9
ระดับน้อย	11	2.8

5. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันและไคสแควร์ พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ มีความสัมพันธ์กับดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ($p\text{-value} > 0.05$) (ดังตาราง 2 และ 3) ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพกับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนวิเคราะห์ด้วยค่าไคสแควร์ ($n=392$)

ตัวแปร	ระดับการดำเนินงานพัฒนาชุมชน			p-value
	มาก	ปานกลาง	น้อย	
● เพศ				0.001

ชาย	73 (54.5)	118 (56.5)	6(12.2)	
หญิง	61(45.5)	91 (43.5)	43(87.8)	
● สถานภาพสมรส				0.497
โสด	11 (8.2)	14 (6.7)		
สมรส	119 (88.8)	155 (74.2)		
หย่าร้าง แยกกันอยู่ หม้าย	4(3.0)	39 (79.6)		
● ระดับการศึกษา				0.076
ประถมศึกษา/มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	42 (31.3)	112(53.6)	21(42.9)	
ปริญญาตรี	29 (78.4)	8 (21.6)	19(38.8)	
สูงกว่าปริญญาตรี	18(13.4)	21(10.0)	9(18.4)	
● อาชีพ				0.101
เกษตรกรกรรม	0	0	0	
รับราชการ/พนักงานของรัฐ	97(72.4)	144(68.9)	18(36.7)	
พนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง	14 (10.4)	40 (19.2)	27(55.1)	
ประกอบอาชีพอิสระ/ส่วนตัว/ค้าขาย	23 (17.2)	25 (12.0)	4(8.2)	
อื่นๆ	0	0	0	

* p – value < 0.05

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา วิเคราะห์ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (n=392)

ตัวแปร	การดำเนินงานพัฒนาชุมชน	
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	p-value
อายุ	0.428	0.400
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	0.164	0.700
ระยะเวลาที่พักอาศัย	0.947	0.003*

* p – value < 0.05

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมาและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาล

ตำบลหนองไผ่ล้อม จังหวัดนครราชสีมาสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานพัฒนาชุมชนของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 34.2 ตามลำดับ ระดับน้อยร้อยละ 12.5 สามารถอธิบายได้ว่า เทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อมมีการพัฒนาชุมชนมาอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้จัดให้มีสถานที่สนทนาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและสุขภาพ และจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ในชุมชนและสนับสนุนการศึกษา เพื่อให้บุตรหลานได้รับการเรียนรู้สูงสุด

ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p - value < 0.05) ได้แก่ ระยะเวลา สามารถอธิบายได้ดังนี้ ประชาชนที่อาศัยอยู่เป็นเวลานานได้เห็นถึงการดำเนินงานพัฒนาชุมชนมาอย่างต่อเนื่อง บางปีงบประมาณอาจจะพัฒนามากหรือน้อยขึ้นอยู่กับงบประมาณประจำปีนั้นๆ แต่ทางเทศบาลก็ได้พัฒนามาโดยตลอดเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน เทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม ได้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ (2553) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าไทรอำเภอสาทเหล็กจังหวัดพิจิตรผลการศึกษารูปได้ดังนี้¹⁾ ผลการดำเนินงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าไทรอำเภอสาทเหล็กจังหวัดพิจิตรตามการรับรู้ของประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการแก้ไขทางด้านเศรษฐกิจในระดับที่ไม่ดีนักและประชาชนต้องการให้มีการช่วยเหลือและหาทางสนับสนุนทางด้านนี้เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นด้านการเมืองการปกครองส่วนใหญ่เห็นว่ามีการพัฒนาในระดับสูงเพราะประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและในปัจจุบันก็มีการแข่งขันทางการเมืองสูงขึ้นด้านสังคมและวัฒนธรรมมีผลการดำเนินงานในระดับปานกลางแสดงให้เห็นว่าการพัฒนายังไม่มีความเท่าที่ควรและประชาชนยังต้องการให้มากกว่านี้ด้านสิ่งแวดล้อมมีความคิดเห็นระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่และจัดอยู่ในอันดับสูงสุด²⁾ ปัญหาในการดำเนินงานจากการศึกษาพบว่าด้านโครงสร้างพื้นฐานที่ผ่านมายังไม่ทั่วถึงในบางพื้นที่การบริหารงานด้านเศรษฐกิจที่ผ่านมายังไม่มีการช่วยเหลือประชาชนให้มีสภาพเศรษฐกิจที่ดีขึ้นด้านการเมืองการปกครองเห็นว่าการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของการปกครองท้องถิ่นยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควรด้านสังคมและวัฒนธรรมส่วนใหญ่เห็นว่ายังมีสถานที่สนทนาเพื่อการพักผ่อนและไว้สำหรับทำกิจกรรมร่วมกันในชุมชนไม่เพียงพอด้านสิ่งแวดล้อมยังไม่มีจัดการให้ความรู้ด้านการดูแลและการตรวจสอบสิ่งแวดล้อมของชุมชนที่ดีพอ³⁾ แนวทางการดำเนินงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองหญ้าไทรที่สำคัญคือการกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่นในการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนควรมีการชี้แจงให้ประชาชนได้ทราบถึงความเคลื่อนไหวทางการเมืองการปกครองอย่างรวดเร็วและทั่วถึงจัดกิจกรรมสืบสานวัฒนธรรมจัดให้มีสถานที่ทำกิจกรรมร่วมกันในชุมชนและมีระบบตรวจสอบดูแลให้ความรู้เรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมให้แก่ประชาชนสอดคล้องกับ มนัสสุริยสิงห์ (2543) ได้ศึกษาเรื่องบทบาทในกระบวนการกำหนดนโยบายของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอแม่ริมจังหวัดเชียงใหม่ผลการศึกษาพบว่าสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอแม่ริมจังหวัดเชียงใหม่ส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในกฎระเบียบข้อบังคับและบทบาทหน้าที่ของตนเองในกระบวนการกำหนดนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลนอกจากนี้ยังพบปัญหาข้อขัดข้องต่อหน้าที่ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลคือขาด

แคลงงบประมาณในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในกฎระเบียบข้อบังคับและบทบาทหน้าที่ของตนเองการรับรู้ข่าวสารของสมาชิกมีน้อยอย่างไรก็ตามองค์การบริหารส่วนตำบลก็สามารถปฏิบัติภารกิจตอบสนองความต้องการของประชาชนและแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้และสอดคล้องกับศิริพงษ์มุขศรี (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสกลนครผลการศึกษาพบว่าการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสกลนครจำแนกเป็น 6 ด้านได้แก่การบริหารด้านสำนักงานการวางแผนพัฒนาการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลการบริหารงานบุคคลและด้านการบริหารงบประมาณส่วนปัญหาในการบริหารงานคือองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่มีที่ทำการเป็นสำนักงานชั่วคราวขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานการจัดการประชุมยังไม่ถูกระเบียบเจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานสารบรรณและสอดคล้องกับ จตุรเทพโควินทวงศ์ (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องบทบาทของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จังหวัดระนองพบว่าคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทมากในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ด้านการจัดกิจกรรมรณรงค์และรักษาทรัพยากรป่าไม้ในชุมชนแต่มีบทบาทน้อยในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ด้านการจัดกิจกรรมและการบริจาควัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ส่วนอายุสถานภาพสมรสอาชีพระดับการศึกษารายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือนระยะเวลาการอยู่อาศัยในท้องถิ่นประเภทการได้เป็นคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลการเป็นสมาชิกกลุ่มหรือองค์กรในท้องถิ่นการได้รับการอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่มีผลทำให้บทบาทของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จังหวัดระนองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญประการแรกคือประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้รองลงมาคือการขาดงบประมาณและบุคลากรที่จะประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ให้แก่ประชาชน ดังนั้นการพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อมสอดคล้องกับการที่ผู้นำชุมชนในหมู่บ้านให้ความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชน การแสดงความคิดเห็นต่างๆ การมีกิจกรรมร่วมกันในชุมชน การมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนทั้งผู้นำชุมชน สมาชิกเทศบาล ต้องให้ความร่วมมือประสานงาน ปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดพลังและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1.ด้านโครงสร้างพื้นฐานควรมีการพัฒนาเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าและสว่างเพื่อให้เพียงพอแก่ความต้องการของประชาชน และควรมีการพัฒนาการป้องกันภัยและสาธารณภัย ควรตรวจเช็คอุปกรณ์สม่ำเสมอเมื่อเกิดเหตุจะได้พร้อมใช้งานได้ทันที
- 2.ด้านการเมืองการปกครอง ควรมีการนำข้อเสนอแนะหรือข้อร้องเรียนต่างๆมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น และควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของเทศบาลเพิ่มมากขึ้น
- 3.ด้านเศรษฐกิจ ควรให้ความรู้เกี่ยวกับบัญชีครัวเรือนมากขึ้น เช่น มีการจัดอบรมการให้ความรู้ตามชุมชน และควรมีเวทีการรวมกลุ่มการประกอบอาชีพเพื่อให้ประชาชนมีรายได้และสร้างความสามัคคีภายในชุมชน
- 4.ด้านสังคมและวัฒนธรรม ควรมีการส่งเสริมสถาบันครอบครัวและการป้องกันแก้ไขปัญหา

เสพติดในชุมชนเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง ประชาชนไม่ติดสารเสพติด

5.ด้านสิ่งแวดล้อม ควรมีการขุดลอกท่อระบายน้ำในชุมชนเพราะเวลาที่ฝนตกจำได้ไม่เกิดปัญหาน้ำท่วมหรือน้ำไหลระบายไม่ทัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของประชาชนต่อการดำเนินการพัฒนาชุมชนในด้านต่างๆของเทศบาลตำบล

2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานพัฒนาชุมชนของเทศบาลตำบล

3.ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลที่มีต่องานพัฒนาชุมชนเปรียบเทียบกับการทำงานของเทศบาลตำบลอื่นๆของอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

บรรณานุกรม

จตุรเทพโควินทวงศ์. 2543. **บทบาทของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้จังหวัดระนอง**ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหิดล.

เทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อมอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา. 2559. **ข้อมูลทะเบียนราษฎร์.**

www.nongpailomcity.go.th/

บุญชู ศรีสะอาด. 2543. **การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง.** สำนักคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. มปป. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่11พ.ศ. 2555-2559. ค้นวันที่10มีนาคม2558จาก

http://www.odd.go.th/files/FilesFolders/Documents/475ef649-a2a1-4355-a038106c03f1476a__O.pdf

ยุพาพงษ์ภมร. 2553. **การดำเนินงานพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไทรอำเภอสาทเหล็กจังหวัดพิจิตร.** รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการปกครองท้องถิ่นวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มนัสสุริยสิงห์. 2543. **บทบาทในกระบวนการกำหนดนโยบายของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอแมรินจังหวัดเชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2543.

ศิริพงษ์มุขศรี. 2540. **การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสกลนครผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสกลนคร.** ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

Goodenough, W.H. 1963. **Cooperation in change.** New York : Russell SeageFountion.